

ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ

УДК 378.37.01

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19592093>

Роль е-менторства у формуванні академічної успішності студентів у мультикультурному середовищі

Волотовська Тетяна Павлівна,

кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки,
адміністрування і спеціальної освіти, ДЗВО «Університет менеджменту
освіти», м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-0381-3261>

Фещенко Антон Ігорович,

аспірант, ДЗВО «Університет менеджменту освіти»,
м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0009-0004-5247-0108>

Кушевська Наталя Миколаївна,

старший викладач кафедри іноземних мов,
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка,
м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-9379-0915>

Прийнято: 27.03.2026 | Опубліковано: 15.04.2026

Анотація. Метою дослідження є теоретичне обґрунтування е-менторства як інструменту педагогічного супроводу іноземних студентів у мультикультурному освітньому середовищі та емпіричний аналіз впливу розробленої 4-місячної програми на академічну успішність іноземних здобувачів освіти в Україні. *Методи.* Для оцінювання ефективності програми е-менторської підтримки проведено квазіекспериментальний експеримент.

Опрацювання даних здійснено із використанням однофакторного дисперсійного аналізу (ANOVA) для визначення відмінностей між двома групами здобувачів освіти та методів лінійного регресійного моделювання для контролю впливу якісних показників е-менторської взаємодії на результати академічної успішності. **Результати.** По завершенню 4-місячної інтервенції показано, що здобувачі освіти із програми е-менторства демонстрували вищий рівень академічної успішності та меншу варіативність результатів у порівнянні з групою контролю, що засвідчує ефективнішу адаптацію іноземних здобувачів у новому освітньому середовищі. Під час регресійного аналізу виявлено позитивний зв'язок між інтенсивністю менторської взаємодії (частотою зустрічей, їхньою тривалістю та ступенем активності студентів у комунікації) і рівнем навчальних досягнень. Водночас пропуски зустрічей були значущими негативними предикторами підсумкових результатів навчання, що підкреслює важливість регулярності контактів між ментором і здобувачем. Продемонстровано, що е-менторство може бути дієвим інструментом академічної підтримки, ефективність якого залежить від системності та активної участі залучених сторін. **Висновки.** Інтеграція е-менторських програм є ефективною практикою підвищення академічної успішності та стабілізації навчальних результатів іноземних студентів в Україні за умови регулярної та активної взаємодії із менторами. Виявлено, що рівень навчальних досягнень пов'язаний із системністю контактів, що узгоджується з принципами соціально-конструктивістського підходу та теорією самодетермінації щодо важливості взаємодії із людьми, які можуть надати підтримку на початкових етапах інтеграції в інше культурно-географічне середовище. Практична цінність отриманих результатів полягає у можливості упровадження програм е-менторства як інструменту надання академічної та адаптаційної підтримки іноземним студентам у закладах вищої освіти в Україні.

Ключові слова: іноземні студенти, цифровізація освіти, програми підтримки, академічні результати, онлайн-наставництво, цифровий педагогічний супровід.

The role of e-mentoring in shaping students' academic success in a multicultural environment

Tetiana Volotovska,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Pedagogy, Administration and Special Education, University of Education Management, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0003-0381-3261>

Anton Feshchenko,

PhD Student, State Institution of Higher Education «University of Education Management», Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0004-5247-0108>

Natalia Kushevska,

Senior Lecturer at the Department of Foreign Languages,
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University,
Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-9379-0915>

Abstract. *The study aimed to theoretically substantiate e-mentoring as a tool for pedagogical support for foreign students in a multicultural educational environment and to empirically verify the impact of the 4-month program developed for this purpose on the academic success of foreign students in Ukraine. **Methods.** A quasi-experimental experiment was conducted to assess the effectiveness of the e-mentoring support program. Data analysis was performed using one-way analysis of variance (ANOVA) to determine differences between two groups of students, and*

linear regression to assess the impact of qualitative indicators of e-mentoring interaction on academic success outcomes. **Results.** Upon completion of the 4-month intervention, students in the e-mentoring program demonstrated higher academic success and lower variability in results than the control group, indicating a more effective adaptation of foreign students to the new educational environment. Regression analysis revealed a positive relationship between the intensity of mentoring interactions (meeting frequency, meeting duration, and the degree of student involvement in communication) and academic achievement. At the same time, missed meetings were significant negative predictors of final learning outcomes, underscoring the importance of regular contact between the mentor and the student. The results show that e-mentoring can be an effective tool for academic support, with its effectiveness depending on the systematicity and active participation of the parties involved. **Conclusions.** The integration of e-mentoring programs is an effective approach to improving academic performance and stabilizing the academic results of foreign students in Ukraine, provided that there is regular active interaction with mentors. It was found that academic achievement is associated with the systematicity of contacts, consistent with the principles of the social constructivist approach and the theory of self-determination regarding the importance of interaction with people who can provide support at the initial stages of integration into another cultural and geographical environment. The practical value of the results obtained lies in the possibility of implementing e-mentoring programs as a tool for providing academic and adaptation support to foreign students in higher education institutions in Ukraine.

Keywords: international students, digitalization of education, support programs, academic outcomes, online tutoring, digital pedagogical support.

Постановка проблеми. Інтернаціоналізація сучасної вищої освіти є однією з визначальних тенденцій розвитку університетів по всьому світі.

Глобалізація освітнього ринку, зростання академічної мобільності та розширення міжнародних програм для здобувачів сприяють створенню мультикультурного середовища у закладах освіти різних країн. Україна, попри складну соціально-політичну ситуацію, залишається відкритою для іноземних студентів, зокрема з Китаю, Азербайджану, Грузії, Туреччини тощо. Одночасно навчання за кордоном супроводжується необхідністю адаптації до мовного середовища, нової академічної культури, соціальних норм поведінки та організаційних вимог. Особливо складним цей період може бути для першокурсників-іноземців, які часто стикаються з підвищеним рівнем стресу, обмеженням у соціальних контактах, труднощами інтеграції в навчальне середовище та невизначеністю щодо очікувань викладачів. Усе це негативно впливає на мотивацію до навчання, залученість до освітнього процесу та загальну академічну успішність. Ця проблема набуває особливого значення в умовах цифровізації освіти, коли більшість взаємодій між здобувачами та викладачами переходить в онлайн-формат. Зокрема, цифрове середовище не лише створює ширші можливості для доступу до ресурсів і підтримки, а й збільшує ризики ізоляції та обмежує соціальну інтеграцію. За таких умов вищим закладам освіти необхідні систематизовані механізми для забезпечення академічного та соціально-психологічного супроводу іноземних студентів.

Одним з ефективних інструментів у цьому процесі може бути е-менторство, яке передбачає організовану систему дистанційного спілкування між наставниками й здобувачами, спрямовану на забезпечення адаптації до нового освітнього середовища, формуванні освітніх стратегій, розвитку навичок саморегуляції, зниження рівня академічного стресу. Останніми роками цифрове наставництво в Україні є дедалі популярнішим, проте наразі його вплив на академічну успішність іноземних студентів у контексті української системи вищої освіти недостатньо вивчений. Більшість наявних досліджень зосереджено на загальних аспектах менторства, як-от мотиваційна

підтримка чи соціальна адаптація, тоді як обсяг емпіричних даних про зв'язок між структурованими е-менторськими програмами та конкретними академічними результатами (показниками успішності під час сесії) обмежено. Водночас малодослідженим є вплив інтенсивності взаємодії між менторами та здобувачами у межах результативності таких програм у контексті академічних досягнень. У зв'язку із цим виникає необхідність як теоретичного обґрунтування, так і практичного аналізу ефективності програм е-менторства для підвищення академічної успішності іноземних студентів у мультикультурному середовищі університетів України. Розв'язання цієї проблеми сприятиме уточненню механізмів впливу цифрового наставництва на навчальні результати, зокрема практичну користь для розроблення та упровадження ефективних програм підтримки у закладах вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні дослідження у галузі цифровізації освіти та академічної мобільності дедалі частіше фокусуються на механізмах педагогічної підтримки здобувачів у мультикультурному освітньому середовищі. Особливо наголошено на ролі цифрових інструментів взаємодії та нових форматах академічного супроводу, які сприяють їхній успішній адаптації. Так, цифрові технології, які все глибше інтегруються у різні аспекти суспільного життя, змінюючи підходи до комунікації, навчання та професійної діяльності, вивчають авторки Є. Королех (Y. Korolekh) та Г. Заволодько (G. Zavalodko) [1]. На значенні цифрової ідентичності як базового компонента професійного розвитку та академічної доброчесності здобувачів і викладачів наголошують дослідниці Є. Заволодько (Y. Zavalodko) та К. Трубчанінова (K. Trubchaninova) [2]. Водночас на глобалізації університетів та поширенні дистанційного навчання акцентують науковець І. Книш із колегами (I. Knysh et al.). Ці процеси зумовлюють потребу у нових формах педагогічної підтримки, які забезпечують не тільки академічну, але й соціально-емоційну допомогу [3]. У цьому контексті зростання значення

емоційної компетентності наставника досліджує учена І. Кутова (I. Kutova) [4]. Зокрема, е-менторство як процес регулярного онлайн-спілкування, що спрямований на розвиток навчальних навичок, професійної компетенції та самостійності студентів, визначають дослідник Г. Тіноко-Жіральдо зі співавторами (H. Tinoco-Giraldo et al.) [5]. Значення психологічної підтримки в освітньому процесі під час адаптації до нових умов, що часто супроводжується підвищеним стресом і невизначеністю, розглядає автор А. Жайворонок (A. Zhaivoronok) [6].

З погляду теорії дослідження ефективності е-менторство спирається на концепцію соціального конструктивізму та теорію самодетермінації. Так, згідно із соціально-конструктивістським підходом питання формування знань через взаємодію та співпрацю, де наставник є фасилітатором, розглядає науковець Н. Р. Мішра (N. R. Mishra) [7]. Відповідно, теорію самодетермінації побудовано на важливості задоволення трьох основних психологічних потреб: автономії, компетентності та соціальної приналежності. Саме на урахуванні цих потреб, що сприяють зростанню внутрішньої мотивації та залученості здобувачів до навчання, наголошують учений С. Гренієр із колегами (S. Grenier et al.) [8]. У цьому контексті менторські програми, що забезпечують інтеграцію студентів у спільноту університету й надалі в обрану професійну галузь, вивчають автори Е. Лапон (E. Lapon) та Л. Баддінгтон (L. Buddington) [9]. На питанні участі у менторських програмах, які сприяють формуванню автономії, підвищенню внутрішньої мотивації та відчуттю підтримки серед здобувачів, зосереджуються дослідники Е. Ніарчу (E. Niarchou) та Е. Манусу (E. Manousou) [10]. Регулярну взаємодію з е-менторами, що зміцнює упевненість студентів у власних здібностях і покращує їхню адаптацію до дистанційного навчання, розглядає науковець С. Онгос (S. Ongoz) [11]. Вплив онлайн-наставництва на зниження академічного стресу й поліпшення

залученості здобувачів в освітній процес досліджують автор І. Книш із колегами (I. Knysh et al.) [12].

Водночас зв'язок участі в електронних менторських програмах зі здобутками студентів у навчанні підтверджено низкою емпіричних досліджень. Зокрема, позитивну кореляцію між структурованим онлайн-наставництвом і зростанням середнього балу здобувачів виявляють учений С. Ангер зі співавторами (S. Anger et al.) [13]. Поступове покращення академічних показників здобувачів під час регулярної участі у менторських програмах демонструють дослідники К. Хаттон (C. Hutton) та Дж. Робсон (J. Robson) [14]. Наставництво, що сприяє підвищенню академічної успішності, залученості до освітнього процесу й впевненості під час професійного самовизначення, розглядають автор К. Увімана з колегами (K. Uwimana et al.) [15]. Відповідно до міжкультурного аспекту менторських програм залежність ефективності наставництва від взаєморозуміння, мовної доступності та готовності до культурного обміну між учасниками вивчають науковець С. П. Вонг зі співавторами (S. P. Wong et al.) [16]. Проблеми ставлення здобувачів до участі у таких програмах, зокрема виклики щодо обмеження часу спілкування, розбіжності в очікуваннях і недостатня залученість, аналізують учені С. Аль-Аквіл (S. Al-Aqeel) та Г. К. Альхумаїд (H. K. Alhumaid) [17].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз сучасних наукових праць засвідчує, що е-менторство є успішним інструментом для надання академічної та соціально-психологічної підтримки здобувачам. Водночас більшість досліджень зосереджено на аспектах мотивації, адаптації чи соціально-емоційного впливу наставництва, тоді як його безпосередній вплив на навчальні досягнення досі недостатньо досліджено та систематизовано. Наявні дані показують, що академічна успішність покращується унаслідок менторської підтримки, однак актуальним

залишається вивчення утримання здобутих переваг після завершення програми та впливу частоти і якості взаємодії між ментором та здобувачем. Окремим викликом є відсутність досліджень, спрямованих на вивчення ефективності е-менторства для іноземних студентів, оскільки вони постають перед додатковими труднощами у порівнянні зі своїми однокурсниками, які навчаються у рідній для себе країні, зокрема з мовними бар'єрами, культурними відмінностями та проблемами адаптації, що підвищує ризики спаду академічних показників. У науковій літературі наразі відсутні дані квазіекспериментальних досліджень, які дали б змогу визначити причинно-наслідковий зв'язок між участю здобувачів освіти в е-менторській програмі та змінами у їхніх навчальних досягненнях у мультикультурному освітньому середовищі, особливо в українському контексті.

Формулювання цілей статті (визначення завдання). Основна мета статті – теоретично обґрунтувати е-менторство як інструмент педагогічного супроводу іноземних студентів у мультикультурному освітньому середовищі та емпірично перевірити його вплив на академічну успішність іноземних здобувачів освіти. Для реалізації цієї мети сформовано такі дослідницькі завдання:

- 1) схарактеризувати е-менторство як засіб академічної та соціально-психологічної підтримки іноземних студентів;
- 2) розробити та апробувати е-менторську програму, оцінити її ефективність як інструменту адаптації здобувачів до мультикультурного освітнього середовища;
- 3) провести регресійний аналіз для визначення впливу інтенсивності менторської взаємодії на академічну успішність.

Виклад основного матеріалу дослідження. Згідно з аналізом наукових джерел виокремлено основні концептуальні аспекти е-менторства як інструменту академічної та соціально-психологічної підтримки іноземних

студентів у мультикультурному освітньому середовищі. Поняття е-менторства у сучасних дослідженнях розглядається як структурована дистанційна взаємодія між наставником і здобувачем через регулярну онлайн-комунікацію [5]. Наставництво є визначальним у соціально-психологічній адаптації студентів, даючи їм змогу інтегруватися у нове освітнє середовище і сформувати відчуття належності до університетської спільноти, що є важливим чинником успішної адаптації [4, р. 1194; 13]. Практична реалізація е-менторських програм передбачає використання різних форматів взаємодії. Найчастіше застосовуються регулярні онлайн-зустрічі, синхронна та асинхронна комунікація, дистанційна підтримка у процесі академічного та соціального супроводу. Такі форми організації сприяють оперативному отриманню консультацій та зниженню рівня академічного стресу, водночас підвищуючи залученість студентів в освітній процес. Так, участь у менторських програмах не лише позитивно впливає на академічні досягнення студентів і їхню залученість до навчання, але й допомагає розвивати навички саморегуляції. Додатково використання цифрових інструментів зворотного зв'язку забезпечує формування емоційного інтелекту та соціальних компетенцій, що є важливими для досягнення академічних та професійних результатів. Водночас науковці акцентують на низці перешкод, які виникають під час реалізації е-менторських програм. Основними з них є невідповідність очікувань між учасниками, обмеження часу на комунікацію, недостатня зацікавленість студентів у процесі взаємодії та низький рівень інтенсивності менторської співпраці [7, р. 25, 9, р. 73]. Зокрема, суттєвими чинниками ефективності таких програм є інституційна підтримка та якісне організаційне забезпечення на рівні адміністрації закладу вищої освіти.

Отже, вирішальними умовами для успішного впровадження е-менторства є належна підготовка менторів, визначення ролей усіх учасників програми, організація адміністративної підтримки, інтеграція менторських

проектів у загальну систему академічної підтримки університетів. Крім того, важливим аспектом є використання цифрових платформ для створення ефективної комунікації та дотримання принципів академічної доброчесності упродовж усього процесу.

На основі узагальнених теоретичних концепцій та емпіричних даних розроблено авторську програму е-менторства для забезпечення систематичної підтримки першокурсників-іноземців, які розпочали навчання в Державному вищому навчальному закладі «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук (НАПН) України у вересні 2025 року. Роль менторів виконували викладачі ($n=20$), які попередньо успішно пройшли спеціалізоване навчання, що тривало 1 місяць і передбачало вивчення тем з міжкультурної комунікації, вивчення принципів педагогічного коучингу, стратегії підтримки учнів. До участі в дослідницькій частині проекту залучено студентів ($n=120$) з Китаю, Азербайджану, Грузії та Туреччини. Добір учасників здійснювався за такими критеріями: добровільна згода, відсутність попереднього досвіду навчання в Україні, статус першокурсника, іноземне громадянство. Методом стратифікованого добору учасників поділили на дві групи: контрольну, яка мала навчатися у стандартному режимі без додаткових інтервенцій ($n=60$) та експериментальну ($n=60$), що мала отримувати е-менторську підтримку протягом 4 місяців. Розподіл студентів між менторами здійснювався випадково. Формати взаємодії, передбачені інтервенцією, наведено на рис. 1.

Стартова діагностична сесія	• Перший тиждень програми • Виявлення потреб студента (мовних, академічних, організаційних), визначення напряму підтримки та цілей
Індивідуальні сесії	• 2 рази на тиждень протягом 4 місяців • Виконання завдань, планування навантаження, аналіз успіхів і труднощів, корекція стратегії навчання
Асинхронний мікросупровід у месенджерах	• У робочі дні за потребою студента протягом 4 місяців • Відповіді на уточнювальні питання, голосові пояснення, скріни інструкцій, мовна допомога
Адаптаційно-культурні консультації	• Перші 2 місяці та за індивідуальними зверненнями • Роз'яснення норм комунікації, правил, побутових питань, особливостей освітнього середовища України
Мотиваційно-психологічна підтримка	• 2 рази на тиждень протягом 4 місяців • Моніторинг емоційного стану, обговорення стресорів, підтримка мотивації, корекція навчального навантаження

Рис. 1. Формати взаємодії в е-менторській програмі

Джерело: власна розробка авторів

Реалізація програми відбувалася через платформу Microsoft Teams, яка була основним інструментом для організації та проведення онлайн-взаємодії між менторами й студентами. Її використано для проведення індивідуальних синхронних зустрічей, асинхронного спілкування в чатах, зокрема для забезпечення організаційного супроводу програми: планування сесій, обмін навчальними матеріалами та оперативне консультування учасників. Перша зустріч студента з ментором мала діагностичний характер і сприяла виявленню базових академічних та адаптаційних потреб кожного учасника. Індивідуальні сесії організовували у зручний для здобувача і ментора час,

акцентуючи на плануванні навчальної діяльності. Асинхронна підтримка через чати Teams забезпечувала оперативні відповіді на актуальні запити між запланованими сесіями. У процесі роботи адаптаційно-культурні консультації охоплювали теми особливостей комунікації та аспектів життя в Україні. Водночас система мотиваційно-психологічної підтримки охоплювала бесіди, спрямовані на обговорення емоційного стану, рівня навантаження та збереження мотивації. Під час інтервенції збиралися дані щодо інтенсивності менторської взаємодії, зокрема враховували кількість проведених зустрічей та їхню середню тривалість. Окремо фіксували показники залученості студентів до програми, які містили число відповідей на повідомлення ментора та кількість пропущених зустрічей.

Наприкінці грудня 2025 року після завершення 4-місячної інтервенції проаналізовано результати академічної успішності здобувачів за підсумками зимової сесії. Оцінювання відбувалося за 100-бальною шкалою та охоплювало усі дисципліни, передбачені курсом навчання за семестр. Для подальшого аналізу розраховано середній бал (M) та стандартне відхилення (SD) для двох груп учасників. Для перевірки статистичної значущості відмінностей проведено однофакторний дисперсійний аналіз, результати якого наведено у таблиці 1.

Таблиця 1

Показники академічної успішності здобувачів освіти та результати однофакторного дисперсійного аналізу

Група	M (середня оцінка за сесію)	SD (стандартне відхилення)
<i>Контрольна</i>	75.18	8.13
<i>Експериментальна</i>	81.38	5.14
ANOVA		
<i>Фактор «група»</i>	F	24.88
	p	< 0.001
	η^2p	0.29

Джерело: власна розробка авторів

Отже, експериментальна група отримала вищий середній результат ($M = 81.38$, $SD = 5.14$), ніж група контролю ($M = 75.18$, $SD = 8.13$), що демонструє кращу академічну успішність за умови отримання менторської підтримки. Виявлена відмінність засвідчує не лише формальну різницю в академічних показниках, але й наявність системної тенденції до зростання результативності студентів, які брали участь у програмі е-менторства. Крім того, експериментальна група досягла не тільки вищих підсумкових результатів, а й продемонструвала їхню меншу варіативність, що може розглядатися як показник підвищення академічної стабільності. Результати однофакторного дисперсійного аналізу підтверджують статистично значущу різницю між групами ($p < 0.001$). Значення часткового коефіцієнта ета-квадрат ($\eta^2_p = 0.29$) показує виражений ефект, тобто фактор групи пояснює близько 29% варіативності підсумкових академічних результатів.

Отримані дані дають змогу розглядати е-менторство як важливий чинник впливу на академічні показники іноземних здобувачів. У межах соціально-конструктивістського підходу це може бути пов'язано із роллю ментора, який сприяє організації освітнього процесу, забезпечує зворотний зв'язок і підтримує адаптаційні процеси. З погляду теорії самодетермінації результати відповідають припущенням про задоволення базових психологічних потреб у компетентності та відчутті приналежності, що, ймовірно, сприяє підвищенню внутрішньої мотивації, а отже, і академічних досягнень. Для визначення впливу інтенсивності менторської взаємодії на академічну успішність було проведено лінійний регресійний аналіз, спрямований на виявлення значущих предикторів (табл. 2).

Таблиця 2

Результати лінійної регресії для прогнозування академічної успішності в умовах е-менторства за показниками його інтенсивності та залученості студентів

Предиктор	B	Std. Error	t	Sig.	95% CI (Lower)	95% CI (Upper)
<i>Константа</i>	68.43	2.91	23.32	< 0.001	62.05	74.12
<i>Кількість проведених зустрічей</i>	0.55	0.14	3.42	0.001	0.23	0.81
<i>Середня тривалість однієї зустрічі (хв)</i>	0.11	0.06	2.21	0.038	0.09	0.23
<i>Кількість відповідей студента на повідомлення ментора</i>	0.34	0.11	3.49	0.001	0.15	0.51
<i>Кількість пропущених зустрічей</i>	-1.26	0.39	-3.45	0.002	-2.01	-0.55

Джерело: власна розробка авторів

Таким чином, статистичний аналіз показав, що кількість зустрічей ($B = 0.55$, $p = 0.001$), середня тривалість сесій ($B = 0.11$, $p = 0.038$) та активність студентів у відповідях менторам ($B = 0.34$, $p = 0.001$) були статистично значущими позитивними предикторами. Водночас кількість пропущених зустрічей виявилася негативним чинником ($B = -1.26$, $p = 0.002$). Продемонстровано, що інтенсивність і якість менторської взаємодії відіграють вирішальну роль у підвищенні академічної успішності здобувачів. Регулярність зустрічей, їхня тривалість та активна участь студентів у комунікації позитивно впливають на їхні академічні результати, що засвідчує залежність ефективності програми від рівня залученості учасників та системності менторської взаємодії. Водночас пропуски зустрічей є показником, який негативно впливає на академічні досягнення, що підкреслює важливість стабільності контактів і організаційної дисципліни у межах програми. Отримані дані підтверджують гіпотезу, згідно з якою е-менторство є не просто додатковою консультаційною підтримкою, а комплексним інструментом для інтеграції студентів у мультикультурне освітнє середовище.

Висновки. У дослідженні обґрунтовано використання е-менторства як інструменту академічної та соціально-психологічної підтримки іноземних студентів у мультикультурному освітньому середовищі України. Апробація розробленої програми е-менторської підтримки іноземних здобувачів виявила взаємозв'язок між інтенсивністю менторської взаємодії та рівнем академічної успішності. Значущі відмінності між експериментальною та контрольною групами показують, що співпраця студентів із менторами позитивно впливає на їхні навчальні досягнення та сприяє стабільності в освітній діяльності. Виявлено, що ефективність е-менторства залежить від рівня активної залученості студентів, частоти комунікацій та тривалості їхньої взаємодії з наставниками.

Теоретична значущість дослідження полягає у деталізації механізмів впливу е-менторства через соціально-конструктивістський підхід та теорію самодетермінації, зокрема у виокремленні важливих елементів ефективної менторської взаємодії.

Практична цінність результатів експерименту полягає у можливості інтеграції розробленої програми е-менторства у заклади освіти з метою підвищення навчальної результативності та сприяння ефективній адаптації іноземних здобувачів у мультикультурному освітньому середовищі.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на аналіз впливу програм е-менторського супроводу на інші аспекти адаптації іноземних здобувачів у закладах вищої освіти України, зокрема на їхнє психологічне здоров'я, академічну мотивацію, рівень тривожності. Перспективними напрямками є масштабування вибірки та лонгітюдні дослідження, що сприятимуть виявленню довготривалих ефектів е-менторства.

Список використаних джерел

1. Korolekh Y., Zavolodko G. Enhancing digital search: Synergizing the Levenshtein algorithm with NLP techniques. *Scientific Problems and Options for Their Solution: proc. IX intl. sci. and pract. conf. (February 7-9, 2024)*. Bucharest Romania, International Scientific Unity. 2024. P. 60–64. URL: https://isu-conference.com/wp-content/uploads/2024/02/Scientific_problems_and_options_for_their_solution_Feb_7_2024_Bucharest_Romania.pdf (дата звернення: 06.01.2026).
2. Zavolodko G., Trubchaninova K. Implementation stages to the formation of a digital profile for participants in the educational process. *Achievements of Science and Education in the Modern World: proc. of the 2nd intl. sci. conf. 2025*. P. 124–127. DOI: <https://doi.org/10.64076/iedc250614.13>.
3. Knysh I., Bakka T., Bohomaz O., Zahrebelna N., Myronenko N., Shchyrbul O., Oleksenko R. Socio-pedagogical aspects of organizing distance learning in the era of educational digitalization. *International Research Journal of Management Sciences*. 2026. Vol. 7, № 1. P. 1112–1122. DOI: <https://doi.org/10.47857/irjms.2026.v07i01.08275>.
4. Kutova I. O. Emotional intelligence in corporate coaching as a factor in increasing the productivity of managers. *Наукові перспективи*. 2025. № 3(57). С. 1194–1207. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-3\(57\)-1193-1207](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-3(57)-1193-1207).
5. Tinoco-Giraldo H., Torrecilla Sánchez E. M., García-Peñalvo F. J. E-mentoring pilot program in academic internships: Effectiveness in improving participants' competencies. *Sustainability*. 2022. Vol. 3, № 7. 4025. DOI: <https://doi.org/10.3390/su14074025>
6. Zhaivoronok A. Psychological support for women through beauty rituals as a form of art therapy. *Наукові перспективи*. 2025. № 11 (65). С. 1933–1945. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-11\(65\)-1933-1945](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-11(65)-1933-1945).

7. Mishra N. R. Constructivist approach to learning: An analysis of pedagogical models of social constructivist learning theory. *Journal of Research and Development*. 2023. Vol. 6, № 01. P. 22–29. DOI: <https://doi.org/10.3126/jrdn.v6i01.55227>.

8. Grenier S., Gagné M., O'Neill T. Self-determination theory and its implications for team motivation. *Applied Psychology*. 2024. Vol. 73, № 4. P. 1833–1865. DOI: <https://doi.org/10.1111/apps.12526>.

9. Lapon E., Buddington L. The impact of peer mentoring in first-year education students. *International Journal of Mentoring and Coaching in Education*. 2024. Vol. 13, № 1. P. 73–87. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJMCE-01-2023-0002>.

10. Niarchou E., Manousou E. Specifications of e-mentoring in education for sustainable development: action research. *European Journal of Open Education and E-Learning Studies*. 2025. Vol. 10, № 3. P. 104–123. DOI: <https://doi.org/10.46827/ejoe.v10i3.6273>.

11. Ongoz S. Supporting new teachers remotely with e-mentoring. Mentoring to support teacher candidate development / ed. by C. Smith, G. Salinitri, X. T. Nguyen. Cham, 2025. P. 717–739. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-032-02333-9_32.

12. Knysh I., Bakka T., Bohomaz O., Zahrebelna N., Myronenko N., Shchyrbul O., Oleksenko R. Socio-pedagogical aspects of organizing distance learning in the era of educational digitalization. *International Research Journal of Management Sciences*. 2026. Vol. 7, № 1. P. 1112–1122. DOI: <https://doi.org/10.47857/irjms.2026.v07i01.08275>.

13. Anger S., Christoph B., Galkiewicz A., Margaryan S., Sandner M., Siedler T. Online tutoring, school performance, and school-to-work transitions: Evidence from a randomized controlled trial. *RFBerlin Discussion Paper 2025*. IZA Discussion Paper № 18307. 83 p. DOI: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.5935965>.

14. Hutton C., Robson J. A longitudinal evaluation of the benefits and challenges for mentors in an online peer mentoring scheme. *European Journal of Open, Distance and E-Learning*. 2025. Vol. 27, № 2. 2. DOI: <https://doi.org/10.65043/eurodl.150>.

15. Uwimana K., Kanzayire G., Dukundimana S. The importance of mentorship for academic purposes. *Journal of Modern Hospitality*. 2024. Vol. 3. P. 14–23. DOI: <https://doi.org/10.47941/jmh.2317>.

16. Wong S. P., Soh S. B., Wong M. L. L. Intercultural mentoring among university students: The importance of meaningful communication. *International Journal of Intercultural Relations*. 2022. Vol. 91. P. 13–26. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2022.08.008>.

17. Al-Aqeel S., Alhumaid H. K. Undergraduate university students mentoring program: experiences of mentors and mentees. *Frontiers in Education*. 2024. Vol. 9. 1486398. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1486398>.